

УДК 378

МОДЕЛІ ДИСТАНЦІЙНОГО ТА ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

*Сахно Є. Ю., д.т.н., професор
evsakhno@ukr.net*

Національний університет «Чернігівська політехніка»

В даний час більшість навчальних закладів України вимушені перейти на дистанційне та змішане навчання, тому виникає питання ефективності такої освіти, яка напряду залежатиме від обраної моделі надання освітніх послуг.

Модель реалізації дистанційної освіти визначається вищим навчальним закладом, і тут головне врахувати всі переваги, недоліки і можливості впровадження обраної моделі. Обираючи навчальну модель ВНЗ повинен враховувати низку факторів, серед яких є обсяги програмного матеріалу, наявність електронних джерел та їх доступність, освітня платформа на основі якої реалізується обрана модель дистанційного або змішаного навчання. З іншого боку надання освітніх послуг шляхом застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для підготовки здобувачів вищої освіти повинно відповідати стандартам вищої освіти та програмам підготовки фахівців.

В науковій літературі представлена досить велика кількість моделей дистанційного та змішаного навчання [1-3], також описані переваги та недоліки запропонованих моделей. Але питання виникають при впровадженні обраної моделі відповідним навчальним закладом у зв'язку з його спеціалізацією та специфічністю.

Тому пропонуються наступні заходи для адаптації відповідної моделі до умов відповідного закладу освіти:

- створювати умови щодо мотивація ЗВО до навчання; спрямувати систему навчання на раціональну організацію існуючого навчального процесу та самоосвіти, з оперативним та ефективним використанням сучасних методів та моделей навчання та їх використанням при підготовці кваліфікаційних робіт;

- враховуючи те, що дистанційне навчання як освітня технологія потребує системного підходу, викладачам подовжити розробку та удосконалення повноцінних дистанційних курсів з навчальних дисциплін, що викладаються;

- особливу увагу при розробці дистанційного курсу звернути на організацію самостійної роботи ЗВО, при цьому основні переваги самостійної роботи над наборами навчальних матеріалів є в науково-обґрунтованій структурованості, покроковому супроводі дисципліни, наявності системного зворотного зв'язку з викладачем;
- одним з різновидів організації такого навчання може бути системне застосування технології «Перевернутий клас», що передбачає надання ЗВО завдань для ознайомлення з новим матеріалом до того, як його пояснюватиме викладач на занятті;
- постійний моніторинг динаміки засвоєння матеріалу та навчальних досягнень ЗВО, що дає можливість викладачам вчасно діагностувати можливі освітні пробіли та вчасно на них реагувати;
- для діагностування залишкових знань варто у першу чергу визначити недоопрацьовані теми, розробити завдання для оцінювання навчальних досягнень, проаналізувати результати навчального процесу;
- розробити плани подолання освітніх втрат; для цього викладачам розробити завдання для діагностування остаточних знань ЗВО, приділяючи додаткову увагу «чутливим точкам» засвоєння тієї чи іншої теми, використовуючи колективні, групові або індивідуальні методи навчання з проведенням додаткових занять в будь який вільний час викладача та ЗВО.

Таким чином моделювання форми навчального процесу дає змогу не просто ефективно організувати сучасний освітній процес, а й спрогнозувати імовірний результат, тому питання вибору моделі дистанційного навчання є визначним для досягнення високого рівня якості вищої освіти.

Література:

1. Державна служба якості освіти в Україні. Режим доступу: <https://sqe.gov.ua/zmishane-navchannya-yak-organizuvati-yaki/>.
2. Маятіна Н. Сучасні моделі дистанційного навчання/ Маятіна Н. Лисенко Т. Дмитрієнко О.// Український педагогічний журнал, 2021.- № 2.- С.84-95.
3. Моделі дистанційного навчання. Режим доступу: <https://gymnazium.com.ua/storage/NewFolder%203/4%20%D0%9C%D0%9E%D0%94%D0%95%D0%9B%D0%86%20%D0%94%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%90%D0%9D%D0%A6%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%9E%20%D0%9D%D0%90%D0%92%D0%A7%D0%90%D0%9D%D0%9D%D0%AF>.